

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 2T/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010392
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Novotný
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2214010392.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v zloženom senáte z predsedu senátu Mgr. Rudolfa Novotného a z prísediacich Márie Kosárovej a Alžbety Borsovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému W. J., pre trestný čin zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) , odsek 2 písmeno d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní dňa 30.01.2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný W. J. Q.. XX.XX.XXXX T. D. Y., W. U. R. I. Č.. XXX/XX, J. D., W..Č.. J. D., R. XX/XX

sa podľa § 285 písmeno a) Tr. poriadku pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) , odsek 2, písmeno d) účinného do 01.07.2016 Tr. zákona, poukazujúc na § 138 písmeno b) Tr. zákona,
o s l o b o d z u j e ,

zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že

v období od presne nezisteného dňa v roku 2003 až do 04.02.2014 v mieste svojho trvalého bydliska v nájomnom byte na ulici R. Č.. XXX/XX T. K. J. D., mal týrať svoju manželku Z. J. tým, že v týždenných intervaloch ju bil päšťou do hlavy a tváre, ponižoval ju a správal sa k nej agresívne, pričom od roku 2012 sa jeho útoky stupňovali a bíjaval ju viac krát týždenne, pričom ju aj viac krát pohrýzol do oblasti stehna a proti jej vôli ju nútil k rôznym sexuálnym praktikám, čím v nej vyvolával pocit strachu a stresu, kedy po poslednom incidente dňa 04.02.2014 utiekla z bytu k susedom, odkiaľ zavolała políciu,

teda

mal týrať blízku osobu spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a čin mal spáchať závažnejším spôsobom, po dlhší čas,

čím mal spáchať

zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) , odsek 2 písmeno d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zákona

odôvodnenie:

Okresná prokurátorka v Dunajskej Strede pod č. 1Pv 102/14/2201 dňa 21.05.2014 podala obžalobu na W. J. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) , odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zákona na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný W. J. na hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2014 nevypovedal, v prípravnom konaní spáchanie skutku popieral, keď uviedol, že nie je pravda, že by svoju manželku fyzicky napádal, bil, či iným spôsobom ju týral. Rozsiahlo sa vyjadril k spolužitiu s poškodenou, pričom uviedol, že ich spoločný

manželský život bol dobrý a mali pri tom uspokojivý sexuálny život, v rámci ktorého robili všetko na základe vzájomnej dohody. Obžalovaný nepoprel hádky, ktoré mohla počuť aj ich spoločná maloletá dcéra, tie však vznikali kvôli žiarlivosti poškodenej, nakoľko obžalovaný priznal, že mal milenku. K tvrdeniam poškodenej, že ju donútil k sexu v trojici spolu s jeho milenkou obžalovaný uviedol, že to bol nápad poškodenej.

Poškodená Z. J. na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní uviedla, že už od roku 2003, kedy sa odsťahovali od rodičov sa obžalovaný k nej správal agresívne. Podozrieval ju, že má milenca, čo nebola pravda, pričom ju slovne a fyzicky napádal. Popísala konkrétne prípady, kedy k tomu došlo, ako aj príčiny, ktoré k napadnutiu viedli - napríklad podľa názoru obžalovaného sa poškodená nevhodne správala k ich priateľom počas ich návštevy, ale aj to, že poškodená urobila niečo, čo sa obžalovanému nepáčilo. Pri týchto skutkoch, obžalovaný vyhlasoval, že ju musí ako ženu vychovávať. Poškodená postupom času mala z obvineného strach už pri jeho návrate z práce. Poškodená osobitne popísala správanie obžalovaného v sexuálnej oblasti, ku zmene ktorého došlo v roku 2008, odkedy si dali zaviesť domov internet. Obžalovaný začal pozerať erotické filmy, z ktorých scény chcel zaviesť aj do ich sexuálneho života, tieto však poškodené odmietala, nakoľko ich považovala za perverzné a spôsobovali jej bolesť. Proti tomuto poškodená kládla odpor, avšak obžalovaný mal vždy prevahu vzhľadom na jeho fyzickú konštitúciu. Svedkom útokov na matku (poškodenú) bola aj ich spoločná maloletá dcéra, do izby ktorej sa poškodená po útokoch obžalovaného schovávala. Poškodená opakovane odišla od obžalovaného, chcela sa s ním rozviesť, avšak obžalovaný ju vždy prosbami presvedčil, aby sa vrátila domov, pričom sľuboval nápravu. Zároveň uviedla, že obžalovaný mal milenku, o ktorej vedeli aj jeho príbuzní, avšak odmietal sa s ňou rozísť. Poškodená popísala posledný incident zo dňa 04.02.2014, kedy v nočných hodinách bola v izbe dcéry a keď sa k nim obžalovaný dobíjal s tým, že vykopne dvere, v strachu ušla k susedom, odkiaľ zavolała políciu. Následne sa podrobila lekárskeho vyšetreniu, pri ktorom boli zistené zranenia z 30. a 31. 01. 2014, ako aj stopy po hryzení. Dňa 08.04.2014 podala na Okresný súd Dunajská Streda návrh na rozvod manželstva s obžalovaným, ktoré manželstvo bolo rozvedené v júni 2014. To, že ju obžalovaný fyzicky a psychicky týral, nenahlásila a na obecnom úrade a ani na polícii a nebola ani u lekára, chodievala riadne do práce. Kvôli týmto predmetným útokom nikdy nebola ani práceneschopná. Nebola ani u sexuológa kvôli praktikám obžalovaného a ani u psychológa a psychiatra. Inak žili spoločenským životom ako ostatní ľudia. Len od februára 2013, keď sa dozvedela o milenke obžalovaného, nechodievali na zábavy spolu s priateľmi. Predtým však chodievali spolu do roku 2013 aj na viac dňové výlety. Odkedy obžalovaný bol prepustený z väzby (24.07.2014), nebývajú v spoločnej domácnosti, obžalovaný býva u svojich rodičov.

Svedkyňa malol. B. M., spoločná dcéra obžalovaného a poškodenej, aj v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný viac krát fyzicky napadol poškodenú, viac krát sa presťahovali k jeho rodičom. Dňa 04.02.2014 dostala od obžalovaného facku, keď ležala v posteli, avšak svoju tvár mala na vankúši. Celý paplón si natiahla cez svoju tvár. V poslednej dobe sa jej rodičia hádali kvôli milenke obžalovaného. Niekedy hádku začala poškodená, niekedy obžalovaný. Viac krát videla, ako napáda obžalovaný poškodenú, napríklad ťahal ju za vlasy, udieral ju do hlavy aj do inej časti tela, kopal ju do brucha a podobne. Stali sa prípady, že keď sa vracali jej rodičia z jej oslavy, aj potom sa hádali. Z týchto dôvodov s obžalovaným nemá dobré vzťahy od malička. Raz bola u nich aj priateľka obžalovaného D. J., zdržiavala sa u nich asi jednu hodinu, rozprávali sa traja, bez hádok a incidentu.

Svedkovia G. J., W. J. na hlavnom pojednávaní nevy povedali a v prípravnom konaní uviedli, že neboli priamymi svedkami skutkov ani spolužitia obžalovaného a poškodenej. Podľa ich názoru ide iba o pomstu zo strany poškodenej, nakoľko obžalovaný mal milenku o ktorej vedeli aj oni. Podľa ich názoru, bolo spolužitie ich syna s poškodenou normálne.

Svedok E. J., brat obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2015 uviedol, že poškodená sa mu sťažovala, prečo si našiel obžalovaný milenku, veď doma mal všetko. Keď zobrali obžalovaného do väzby, poškodená sa mu priznala, že to nechcela urobiť, preto na druhý deň chcela ísť stiahnuť trestné oznámenie. Na druhý deň, keď išli na políciu aj s matkou poškodenej, na polícii im povedali, že papiere už poslali na súd. Na prokuratúre ešte o ničom nevedeli. Poškodená volala aj svojmu bratrancovi, ktorý je policajt, od ktorého sa dozvedeli, že trestné oznámenie sa už nedá stiahnuť naspäť. Problémy medzi poškodenou a obžalovaným boli od tej doby, ako obžalovaný nadviazal známosť s inou ženou (2013). Pred niekoľkými rokmi chcel ísť obžalovaný pracovať do zahraničia (2007) a vtedy poškodená naliehala na jeho rodičov, aby presvedčili obžalovaného v tom smere, aby nešiel do zahraničia, nakoľko nechce

sama ostať s deťmi. On nemal vedomosti o tom, že by obžalovaný niekedy týral svoju manželku - poškodenú. Inak o intímnych veciach sa nikdy nerozprával so svojim bratom, ale keď sa dozvedel o tom, že obžalovaný má milenku, nahneval sa na neho, nakoľko to bola dobrá rodina. Poškodená sa mu nikdy nestťažovala na ich sexuálny život. V Prípravnom konaní ešte uviedol, že mu poškodená stále hovorila, ako pekne spolu žili predtým, kým on si nenašiel milenku. Každý rok chodievali na výlety. Obžalovaný keď chcel ukončiť vzťah s poškodenou, ona v to psychickom stave zavolała na políciu zo susedstva. On už vtedy cítil, že poškodená všetko už banovala a vtedy mu poškodená spomenula tiež, že obžalovaný jej vtedy neublížil. A na druhý deň, vo štvrtok, už chcela poškodená svoje trestné oznámenie vziať späť, ale sa to už nedalo.

Svedok H. J., na hlavnom pojednávaní dňa 14.01. 2015, ako sused obžalovaného uviedol, že nikto sa mu nestťažoval v rodine obžalovaného ani v rodine poškodenej, napriek tomu, že sa pozná s nimi už 10 rokov, nevidel žiadne násilnosti v rodine obžalovaného. Po rodinných nezhodách zvyčajne obžalovaný išiel s poškodenou, ako iní ľudia, žili normálnym životom. Vzájomne sa navštevovali ešte pred 4-5 rokmi a od tej doby už málokedy. Pri týchto návštevách sa obžalovaný s poškodenou nehádali, dobre si rozumeli, správali sa normálne. Nevedel uviesť, čo sa stalo medzi nimi 04.02.2014. Obžalovaný nebol násilníckej povahy. Dva krát počul, že obžalovaný sa háda so svojou manželkou, ktoré hádky boli v rámci normy, neboli veľkej intenzity.

Svedok M. U. ml. na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2015 uviedol, že poškodená je sesternicou jeho otca. On vie len o jednom incidente z roku 2013, keď išiel s poškodenou za jedným právnikom v Dunajskej Strede, kedy poškodená chcela podať návrh na rozvod manželstva a cestou domov, obžalovaný sa zastavil vedľa nich na svojej motorke, začal kričať na poškodenú, aby si sadla na jeho motorku, čo sa aj napokon stalo. On potom odišiel domov. Predtým udržiavali dobré styky aj s obžalovaným aj a s poškodenou, teraz už len s poškodenou. Boli aj na spoločnom výlete, a to dva krát. Naposledy v roku 2012, v Tatrách na 3-4 dni. V týchto prípadoch sa obžalovaný normálne správal voči poškodenej, poškodená sa nestťažovala na obžalovaného.

Svedok J. U. dňa 15.04.2015 na hlavnom pojednávaní, ako priateľ obžalovaného uviedol, že medzi obžalovaným a poškodenou o roku 2013 - 2014, do tej doby od kedy si obžalovaný nenašiel priateľku neboli medzi nimi žiadne problémy. Dovtedy chodievali spolu na výlety, vzájomne sa navštevovali. On nezistil žiadne problémy v rodine obžalovaného. Poškodená sa mu nikdy nestťažovala, že by mali medzi sebou nejaké problémy. Správali sa k sebe, ako každý normálny pár. Poškodená však bola nadmierne žiarlivá, hľadala nejaké konflikty, vyhľadávala problémy v manželstve, chcela obžalovaného ponižovať v ich spoločnosti. Obžalovaného pozná ako veľmi dobrého človeka. Podľa jeho názoru, obžalovaný nemohol svoju manželku týrať. Poškodená bola žiarlivá na všetko, obžalovaný sa len s ňou mohol zaoberať. Poškodená keď sa dozvedela, že obžalovaný má priateľku uviedla obžalovanému, že „to ešte veľmi obanuje“.

V prípravnom konaní ešte uviedol, že poškodená konala len z pomsty, keď sa dozvedela, že obžalovaný si našiel milenku, nič iné to nemôže byť, nakoľko inakší problém u nich nikdy nevidel, hoci sa veľmi dobre poznali. K ich sexuálnemu životu sa vyjadriť nevedel.

Svedok G. X. tiež na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenú pozná asi 20 rokov, odkedy sa vydala za obžalovaného býva v tej istej dedine ako obžalovaný, spoločne chodievali s obžalovaným a s poškodenou na výlety a na zábavy. Stretávali sa aj cez víkendy. Správali sa voči sebe ako normálni ľudia. Poškodená sa im nikdy nestťažovala na obžalovaného. Obžalovaného charakterizoval ako dobrého človeka.

Svedkyňa D. J. v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná už od malička, bližší vzťah majú s obžalovaným len od roku 2013, nakoľko pracovali na jennom pracovisku. Vo februári 2013, obžalovaný oznámil svojej manželke - poškodenej, že udržiava s ňou bližší vzťah. Od septembra - októbra 2014 žijú s obžalovaným ako druh a družka. Poškodená začala byť na svojho manžela žiarlivá, dala mu ultimátum, nech si vyberie medzi ňou a poškodenou. Poškodená jej povedala, že nechce stratiť svojho manžela, že ho miluje. Aj keď si vyberie svedkyňu, tak či tak, ho bude poškodená navštevovať a vyhľadávať, nakoľko majú dobrý sexuálny vzťah. Na konci augusta 2013 poškodená jej navrhovala, keďže má lesbické sklony, aby to vyskúšali v trojici, čo ona odmietla. Ona si nevie predstaviť, že by obžalovaný týral svoju manželku - poškodenú. Poškodená sa jej nikdy nestťažovala, že by bola týraná obžalovaným.

Svedkyňa G. U. na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2015 uviedla, že poškodená bola jej kamarátkou. Vedela od nej, že obžalovaný má milenku a že takto nevie žiť. Na to jej radila, aby sa rozviedli. Ona jej na to odpovedala, že ho miluje, ich sexuálny život majú naďalej dobrý, nechce ho opustiť.

Svedkyňa G. J. taktiež na hlavnom pojednávaní uviedla, že nemá vedomosti o tom, že by poškodená bola týraná. Od roku 2003 do roku mája 2004 žili obžalovaný s poškodenou ako susedia. Poškodená sa jej nikdy nesťažovala na sexuálne praktiky obžalovaného. Má však vedomosti o tom, že obžalovaný a poškodená sa niekedy hádali avšak bližšie to nesledovala. Vonkajšie zmeny na poškodenej si nevšimla, ale nervózna bola. Ona milenku obžalovaného nepoznala.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, vypracovaného znalcami MUDr. Mariánom Strakom a MUDr. Anežkou Imriškovou súd zistil, že obžalovaný netrpí, a ani v čase údajného spáchania skutku netrpel duševnou poruchou, vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie ovládať. Osobnosť obžalovaného je simplexnejšie štruktúrovaná, intelektovo v nižšom pásme populačného priemeru, bez prominujúcej psychopatológie, pričom tento netrpí sexuálnou úchyľkou, ani sexuálnou poruchou.

Zo znaleckého posudku, z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých PhDr. Kataríny Haidovej zo dňa 15.04.2014 vyplýva, že poškodená má predpoklady vypovedať vierohodne, avšak v danom prípade je emočne a afektívne angažovaná a preto je možné, špecifickú vierohodnosť spochybníť, pričom nemožno vylúčiť tendenciu ku konfabulácii. Poškodená je však schopná správne vnímať, pamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Jej intelektové schopnosti sú v pásme priemeru. Syndróm týranej ženy v rozsahu, v akom ho popisuje poškodená, nie je pravdepodobný.

Podľa uznesenia Krajského súdu Trnava zo dňa 21.04.2016, sp. zn. 5To13/2016 závery znaleckého posudku, ktorý podala PhDr. Katarína Haidová, znalkyňa z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ktorý sa v súdnom spise nachádza na č.l. 139-151, nie sú v určitých momentoch jednoznačné, a to najmä vo vzťahu k odpovediam na otázky, či svedok - poškodená nemá sklony ku konfabuláciám (otázka č. 4) a či svedkyňa - poškodená trpí syndrómom týranej osoby (otázka č. 5). Podľa tohto rozhodnutia, znalkyňa mala bližšie objasniť skutočnosti, kvôli ktorým nemožno vylúčiť tendenciu poškodenej ku konfabulácii, resp. objasniť do akej miery sú tendencie ku konfabulácii prítomné v myslení poškodenej, najmä v porovnaní s osobami, ktoré nemajú osobné charakteristiky, aké u poškodenej našla znalkyňa (uvoľnení brzdový systém, tendencia prezentovať sa v lepšom svetle, vnímanie seba samej ako obeť a podobne). Odvolací súd považoval uvedené vyjadrenie znalkyne za neúplné, nakoľko z neho nemožno bez pochybností zistiť, či poškodená trpí, alebo netrpí syndrómom týranej osoby.

Úlohou I. st. súdu teda bolo opätovne vypočítať znalkyňu, požiadať ju, aby sa pokúsila spresniť svoje vyjadrenia ohľadne tendencie poškodenej ku konfabulácii a k syndrómu týranej osoby. Bolo potrebné, aby sa znalkyňa vyjadrila, či u poškodenej zistila syndróm týranej osoby alebo nie. Takéto potvrdenie dokazovania je nevyhnutné aj preto, že znalecké dokazovanie je v tomto prípade pomerne dôležitým dôkazom, ktorý môže objektivizovať svedecké výpovede osôb, ktoré sú viac či menej zainteresované do vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou.

Následne na to, súdna znalkyňa PhDr. Katarína Haidová vo veci vypracovala doplnenie znaleckého posudku č. 22/16 a číslo 23/16, z ktorých doplnení súd mal za preukázané, že u poškodenej Ildikó Miklósovej brzdový systém osobnosti je uvoľnený, myslenie nie je dostatočne usporiadané a môže byť subjektivistické, realita môže byť skresľovaná. Konfabulácia súvisí s deficitom pamäti, v tomto prípade však subjektivistická interpretácia reality súvisí viac s osobnostnými charakteristikami poškodenej, s jej simplexnými, obrannými mechanizmami. Keď sa jej nedostáva uznania, ocenenia, keď nie je v centre pozornosti, je frustrovaná, zasahuje to jej sebaúctu, zraňuje to jej narcizmus, čo by mohlo viesť k depresii, proti ktorej sa spontánne chráni tým, že vinu jednoznačne projikuje na manžela (obranný mechanizmus projekcie), v súvislosti vysvetľuje subjektivisticky (racionalizácia), nadstavuje príznaky, ktoré súvisia s jej možnou rolou týranej ženy.

Syndróm týranej osoby - ženy, nie je oficiálny psychopatologický syndróm, nevyskytuje sa v medicínskej syndromológii, nie sú preň stanovené presné diagnostické kritéria, nemožno ho preto diagnostikovať. Zo psychologického pohľadu možno k správaniu probantky z viktimologického hľadiska uviesť nasledovné:

- Probantka v priebehu krátkeho času nadviazala známosť s iným mužom a začala s ním žiť v spoločnej domácnosti, čo predpokladá, že rýchlo prekonala následky dramatického spolužitia a rozvodu a bola otvorená novým vzťahom
- Uvedené nie je typické pre správanie viktímy v pozícii týranej ženy
- Nebola u nej preukázaná žiadna z posttraumatických foriem prežívania - akútna reakcia na stres, posttraumatická stresová porucha, ani depresívna porucha.
- Jej život sa normalizoval v priebehu krátkeho času bez toho, aby vyhľadala odbornú pomoc, ktorá by mala zámer stabilizovať jej psychiku.

- V priebehu minulého znaleckého vyšetrenia ani aktuálne nebola pozorovaná emočná zablokovanosť, otupenosť, znížená dynamika reakcií, čo býva typické pre týrané ženy.
- Nepreukázali sa prejavy naučenej bezmocnosti, straty vlastnej hodnoty
- Nie sú prítomné sebazničujúce reakcie, popieranie viny útočníka.
- Probatka nepopiera viktimizáciu, ale ju intenzívne zdôrazňuje.

V manželskom vzťahu poškodenej a obžalovaného mohli vzniknúť konflikty, ktoré epizodicky eskalovali v násilnú interakciu medzi nimi. Dôležitú rolu zohrala nevera obžalovaného, ktorá probantku psychicky frustrovala, zraňovala. Simplexnejšie štruktúrovaná osobnosť probantky nie je dostatočne schopná riešiť konflikty konštruktívnou cestou.

Čo sa týka dcéry poškodenej a obžalovaného - U. J., znalkyňa uviedla, že jej intelektové schopnosti sú v pásme priemeru. Probatka má intelektový potenciál k tomu, aby bola schopná správne vnímať okolnosti reality. Môže ich však spracovávať subjektivisticky pod vplyvom nezrelých emócií a nálad, pod vplyvom vystupňovanej úzkosti a následne ich môže reprodukovať neúplne, nepresne, skreslene. Týka sa to najmä udalostí, v ktorých je osobne angažovaná, ktorej sa dotýkajú jej osobného života.

U. J. je z hľadiska všeobecnej vieryhodnoti spôsobilá vierohodne vypovedať. Nie je predpoklad, že by mala tendenciu zámerne skresľovať realitu, účelovo klamať.

Z hľadiska špecifickej vieryhodnoti je potrebné poukázať na črty nezrelosti, infantilnosti, emotivity a socializácie probantky, na jej zvýšenú sugestibilitu, na vplyv emócií, nálad na jej správanie a prežívanie, vplyvom ktorých mohlo k skresleniu údajov, o ktorých vypovedala najmä v čase, keď boli udalosti aktuálne a plne do jej života zasahovali. S odstupom času dvoch rokov vo svojej spontánnej reprodukcii okolnosti spolužitia jej rodičov akcentuje najmä závažnosť obdobia, kedy sa v rodine riešil otcom mimomanželský vzťah s partnerkou, s ktorou údajne dodnes žije. Je predpoklad, že po takomto časovom odstupe je vplyv afektívnych faktorov menej intenzívny, že je prístup k problematike spolužitia rodičov má bázu v lepšej schopnosti nadhľadu. Probatka udáva, že konfliktnú interakciu rodičov zažívala sama, teda má svoje vlastné zážitky z násillia v rodine, mala však aj sprostredkované informácie od matky, ktorá sa jej na správanie otca sťažovala.

Vzťah U. J. k obžalovanému, teda k jej otcovi je kritický a odmietavý. Hodnotí ho ako človeka s ťažkou povahou, ktorý sa rýchlo rozčúli. Hnevá sa na neho, odmieta ho, nie je s ním v kontakte, vytyka mu, že podviedol jej matku, kvôli čomu boli v rodine hádky, v rámci ktorých sa vyskytovalo psychické aj fyzické násillie najmä zo strany otca, matka údajne ma otca len kričala. Od detstva nemá vybudovanú k otcovi relevantnú citovú väzbu, otec a dcéra nezvykli spolu intenzívnejšie komunikovať. Otec plnil väčšinou jej potreby, materiálneho charakteru.

Vzťah k poškodenej (k matke) je jednoznačne pozitívny, žijú v jednej domácnosti. Probatka akceptuje matkinho mladšieho partnera.

Súdna znalkyňa všetky tieto skutočnosti potvrdila aj na hlavnom pojednávaní dňa 30.01.2017 a uviedla, že vzťah poškodenej s obžalovaným bol vysoko konfliktný a riešenie problému mohlo byť násillie. Z hľadiska týranej osoby sa však opätovne nepotvrdili žiadne posttraumatické prejavy poruchy, teda nebola preukázaná ani stresová reakcia. Probatka v priebehu krátkeho času nadviazala známosť s iným mužom a začala s ním žiť v spoločnej domácnosti, čo predpokladá, že rýchlo, pružne prekonala dramatické spolužitie a bola otvorená novým vzťahom. Toto nie je typické pre správanie týranej ženy. Nebolo u nej preukázané žiadne posttraumatické prežívanie. V priebehu minulého znaleckého vyšetrenia ani aktuálneho vyšetrenia nebola pozorovaná otupenosť, znížená reakcia, čo je typické pre týrané ženy. Nie sú prítomné sebazničujúce reakcie. Dôležitú rolu zohrala pravdepodobne nevera obžalovaného, ktorá zruinovala poškodenú. Problematická je otázka spracovania reality. Myslenie poškodenej je veľmi subjektivistické, skreslene interpretované. Jednoznačne poškodená premieta problém na obžalovaného. Nejde o konfabuláciu, jedná sa o spracovávanie reality. Išlo o poníženie. Zraňovalo ju to a ona sa musela nejakým spôsobom brániť.

Súdna znalkyňa sa jednoznačne vyjadrila, v tom smere, že u poškodenej nie sú znaky týranej osoby, teda typické ukazovatele týranej osoby u poškodenej neboli zistené.

Ohľadom konfabulácií znalkyňa uviedla, že zistila sa väčšia závažnosť spôsobu reality, ako tendenciu ku konfabulácii. Ako poškodená interpretuje realitu, sa podieľa aj jej spôsob posudzovania reality. Má predpoklady všeobecne vypovedať, ale vo vzťahu tejto situácii môže byť jej výpoveď skreslená. Je to záležitosť celej osobnosti, spôsobu, myslenia atď.

Matka obžalovaného G. J. na hlavnom pojednávaní dňa 30.01.2017 uviedla, že ku skutku sa vyjadriť nevie, ale poznamenala, že obžalovaný a poškodená žili ako normálna rodina. Poškodenú ako aj svoju vnučku mala veľmi rada. Bolo všetko v poriadku, pokiaľ si jej syn nenašiel priateľku. Zvykla volať U. telefonicky a raz jej poškodená povedala, že ak sa nechce dostať do väzenia, tak jej už nikdy nemá volať (svojej vnučke). S U. sa stretávala každý deň a s poškodenou každý týždeň. Poškodená sa nestážovala na obžalovaného, že by bola týraná. U. nič zlého nepovedala na svojho otca. Ona si nič mimoriadne nevšimla v ich manželstve.

Svedok W. J. Y., na hlavnom pojednávaní nevyповeдал, trval na svojej výpovedi z prípravného konania. Právna zástupkyňa poškodenej žiadala doplniť dokazovanie, ustanovením ďalšieho súdneho znalca - psychológa z odvetvia sexuológie, MUDr. D.G. X. a to na posúdenie, či obžalovaný trpí sexuálnou deviáciou a keď trpí syndrómom sexuálnej deviácie, aby posúdil, či praktiky, ktoré používal, boli pravdepodobnými alebo nie. Súd však tento návrh zást. pošk. zamietol, keďže v prípravnom konaní boli pribratí znalci, MUDr. Straka a MUDr. Imrišková, a to ohľadom sexuálnym praktikám. Na základe toho znalci dňa 07.04.2014 vypracovali znalecký posudok, v ktorom okrem iného je uvedené, že obžalovaný netrpí sexuálnou úchylnou ani sexuálnou poruchou a nie je potrebné obžalovanému nariadiť sexuálnu liečbu žiadnou formou. Inak MUDr. Imrišková je aj znalkyňou z odboru sexuológie.

Z úradného záznamu Obvodného oddelenia PZ Dunajská Streda zo dňa 04.02.2014 vyplýva, že policajti, ktorí boli vyslaní a prišli do obce Malé Dvorníky, že poškodená Z. J. sa ukryla u suseda, u ktorého čakala na príchod hliadky polície, zároveň bola vyťažovaná aj dcéra poškodenej, ktorá uviedla, že sa otca bojí, nakoľko už viac krát matku fyzicky napadol a potvrdila tým slová svojej matky - poškodenej.

Z lekárskeho nálezu - záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 04.02.2014 v čase o 01.35 hod., to je v čase po zadržaní obžalovaného na základe telefonátu poškodenej po poslednom incidente vyplývajú zranenia poškodenej, a to stopy po uhryznutí na vnútornej strane ľavého stehna a na zadnej strane pravého stehna, ako aj začínajúca modrina, ako stopa po tlaku na chrbte - strednej časti chrbtice. Súd z obsahu spisu Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 12P/25/2014, najmä z rozsudku o dňa 18.06.2014, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.07.2014 zistil, že manželstvo účastníkov konania (obžalovaného a poškodenej) uzavreté dňa 07.12.1996 bolo rozvedené.

Súd maloletú B.M. nar. 23.06.1997 zveril na čas po rozvoде do osobnej starostlivosti poškodenej a obžalovaného zaviazal na platenie výživného po 70,- eur mesačne.

Poškodená vo svojej výpovedi k rozvratu manželstva uviedla, že k rozvratu manželstva postupne dochádzalo od roku 2003, kedy sa osamostatnili v bývaní, správanie odporcu voči nej bolo násilné, perverzné, bil ju. Bála sa odporcu a preto vyhľadala lekársku pomoc.

Tieto okolnosti obžalovaný označil za falošné a klamlivé. Potvrdil však neveru, mimomanželský vzťah so svedkyňou D. J..

Súd pri rozvodovom konaní dospel k záveru, že v manželstve účastníkom konania došlo k vážnemu a trvalému rozvratu, spôsobenému agresívnym správaním odporcu, neverou a následným citovým odcudzením navrhovateľky.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie, súd nemal bezpečne a nepochybne preukázané, že by obžalovaný W. J. Ó. poškodenú týral od roku 2003 až do 04.02.2014 a to spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, a že by čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas.

Pri tomto zistení, súd poukazuje okrem výpovede obžalovaného najmä na výpovede vypočutých svedkov: najmä na výpovede G. J., W. J. Y., E. J., J. U., G. U., G. J., H.Q. J., G. X., D. J., z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný žil v dobrom manželstve až do februára 2013, kedy obžalovaný oznámil svojej manželke poškodenej, že má bližší intímny vzťah so svojou milenkou Denisou Mayerovou, do tej doby žili (obžalovaný s poškodenou) riadny manželský život, chodievali na spoločné výlety so svojimi priateľmi a poškodená sa nikdy nestážovala o tom, že by bola týraná s obžalovaným.

Súd mal za preukázané, že poškodená mala záujem udržiavať toto manželstvo až do poslednej chvíle, je preto nelogické, že by bola týraná obžalovaným od roku 2003 do roku 2014. Dôkazom toho je skutočnosť, že nikdy nevyhľadala lekársku pomoc psychológa, psychiatra, gynekológa a svoje týranie nikdy neoznámila obecnému úradu, policajnému zboru, a ani nikomu z rodiny ani z okruhu svojich priateľov. Riadne chodievala do práce. Nenavštívila ani raz sexuológa pre nekalé praktiky obžalovaného v ich sexuálnom živote.

Podľa názoru súdu, trestné oznámenie poškodenej bola len pomsta z jej strany za to, že si obžalovaný našiel milenkú o čom svedčí aj tá skutočnosť, že poškodená hneď na druhý deň chcela zobrať späť svoje trestné oznámenie, v tomto smere sa aj priznala ale jej bolo povedané aj na policajnom zbore, aj na prokuratúre, že sa to už nedá stiahnuť späť.

Treba poukázať okrem iného aj na znalecký posudok PhDr. Kataríny Haidovej z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých zo dňa 15.04.2014, že poškodená je emočne a afektívne angažovaná a preto je možné jej vierohodnosť v tejto veci spochybníť, pričom nemožno vylúčiť tendenciu ku konfabulácii a že syndróm týranej ženy v rozsahu, v akom ho popisuje poškodená nie je pravdepodobný.

Súd z ďalšieho znaleckého posudku MUDr. Mária Straku a MUDr. Anežky Imriškovej, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia má za preukázané, že obžalovaný W. J. netrpí, a ani v čase spáchania údajného skutku netrpel duševnou poruchou, vedel rozpoznáť nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie ovládať. Osobnosť obžalovaného je simplexnejšie štrukturovaná, intelektovo v nižšom pásme populačného priemeru bez prominujúcej psychopatológie, pričom tento netrpí sexuálnou úchylkou a ani sexuálnou poruchou.

Poškodená na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2015 predložila súdu sexuálne pomôcky, ktoré podľa jej udania, si objednal obžalovaný, a ktoré chcel použiť pri ich sexuálnom živote s čím však ona nesúhlasila. Nevedela však vysvetliť súdu, prečo tieto pomôcky neukázala na políciu. Obžalovaný tieto tvrdenia poškodenej poprel s tým, že sú to len výmysly poškodenej. Právna zástupkyňa poškodenej navrhovala vymenovanie ďalšieho súdneho znalca MUDr. Dušana Kešického, keďže neuznávala vyššie uvedený znalecký posudok MUDr. Mária Straku a MUDr. Anežky Imriškovej. Podľa jej názoru totiž jedine MUDr. Dušan Kešický vie zistiť sexuálnu deviáciu obžalovaného.

Súd vzhľadom na to, že MUDr. Anežka Imrišková je odborníčkou na tému sexuológia a že strany v prípravnom konaní prijali predmetný znalecký posudok, súd jej návrh na doplnenie dokazovania vymenovaním ďalšieho súdneho znalca, MUDr. Dušana Kešického, zamietol.

Vychádzajúc z týchto vyššie uvedených skutočností, súd preto neuveril tvrdeniam poškodenej, ani jej dcéry B.M. v tom smere, že by poškodená bola týraná od roku 2003 do 04.02.2014. Ich výpovede, súd považoval za účelové, tendenčné smerujúce jedine k potrestaniu obžalovaného z pomsty za to, že obžalovaný si našiel v roku 2013 milenkú. Keby to tak nebolo, poškodená by nechcela stiahnuť hneď na druhý deň podané trestné oznámenie voči obžalovanému, ktorý kvôli nej aj takto sa dostal do väzby dňom 04.02.2014 odkiaľ bol prepustený až 24.07.2014.

Je samozrejmosťou, že maloletá dcéra obžalovaného a poškodenej B.M. vypovedal v súlade so svojou matkou - poškodenou, keďže žijú v spoločnej domácnosti. Je však pravdou, že od roku 2013 sa manželia (obžalovaný s poškodenou) už viac krát hádali, došlo medzi nimi k nedorozumeniam ohľadne mileneckého vzťahu obžalovaného so svedkyňou Denisou Mayerovou, avšak tieto nezhody nenapĺňali všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zákona.

Súd pri tomto zistení poukazuje najmä na doplnení znalecký posudok, MUDr. Kataríny Haidovej, a to v intenciách rozhodnutiach krajského súdu v Trnave, z ktorého jednoznačne vyplýva, že u poškodenej nebol zistený syndróm týranej ženy a že poškodená aj U. J. vypovedala skreslene.

Podľa názoru súdu, v tomto prípade obžalovaný mohol spáchať nie trestný čin týrania manželky, ale len priestupok, keď došlo medzi nimi k fyzickému násiliu, avšak vzhľadom na odstup času (uplynuli od skutku 2 roky) ani priestupkové konanie už neprichádza do úvahy.

Obžalovaný W. J. z väzby Leopoldov bol hodnotený kladne. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky, avšak dňa 17.04.2014 bol personálom zachytený jeho pokus o samovraždu obesením, z dôvodu jeho zlého psychického stavu. Na základe uvedeného bol obžalovaný v starostlivosti ústavného psychológa, pričom sa jeho stav podarilo stabilizovať. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvolával. Správanie a vystupovanie obžalovaného bolo na požadovanej úrovni. Disciplinárne nebol potrestaný. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiaval na požadovanej úrovni. Kontakt s príbuznými obžalovaný udržiaval prostredníctvom korešpondencie.

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doteraz súdne trestaný nebol. Zo správy zaslanej Sociálnou poisťovňou, pobočka Dunajská Streda, že vyplýva, že obžalovaný je prihlásený do poistenia ako zamestnanec u zamestnávateľa Weirtheim s.r.o., a to od roku 2007.

Podľa § 285 písmeno a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené dokazovanie, súd teda mal za preukázané, že sa v tomto konkrétnom prípade nestal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, konanie obžalovaného od roku 2003 do 04.02.2014 nenaplnilo všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zákona, preto

ho z vyššie uvedeného skutku z obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. 1Pv 102/14/2201 zo dňa 19.05.2014 v celom rozsahu oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku.